

Szanowny Panie Starosto, Szanowna Pani Nadleśniczy, Czcigodny Księżu Proboszczu, droga młodzieży, wszyscy szanowni państwo. Witam wszystkich przybyłych na dzisiejszą uroczystość! Szczególnie gorąco witam żołnierzy z – Brodnickiego Pułku Chemicznego im. Ignacego Mościckiego, poczty sztandarowe, Rodzinny Zespół Sygnalistów Myśliwskich Nadleśnictwa Iława.

Ponownie gromadzimy się w cieniu Trzech Dębów, w miejscu naznaczonym naszą lokalną historią, aby uczcić kolejną, 97. już rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości.

Dzień 11 listopada 1918 r. był dla naszego kraju momentem przełomowym, oto po 123 latach niewoli, udało nam się zrzucić kajdany i wyzwolić spod ucisku trzech mocarstw, które dokonując kolejnych rozbiorów Polski, na ponad wiek usunęły ją z przestrzeni geopolitycznej.

Poczucie państwowości, w takich okolicznościach historii mogłoby po ludzku runąć. Jednakże, duch w Narodzie Polskim nie zgasł, wręcz przeciwnie, rozgorzał na tyle, iż doprowadził do ostatecznego zwycięstwa.

To właśnie symbolem zwycięstwa jest aktualnie w świadomości Polaków dzisiejsze Świąto. Zwycięstwa, które okupione krwią przodków, skłania jednocześnie do refleksji nad tym, w jaki sposób my dziś pielęgnujemy wolność, za którą tak wielu naszych rodaków poniosło najwyższą ofiarę. Czy potrafimy docenić ten dar? Czy nie traktujemy wolności i suwerenności, jako przymiotów które są nam dane raz na zawsze? Czy wartości te nie są dla nas rodzajem stałej, nad którą nigdy się nie zastanawiamy, bo nie bierzemy pod uwagę ewentualności, iż kiedykolwiek moglibyśmy je stracić? Czy wreszcie szacunek do narodowego dziedzictwa determinuje nasze postawy i wybory?

Warto rozważyć te zagadnienia, właśnie dziś, w dniu, w którym szczególnie żywa jest pamięć o naszych Wielkich Patriotach, których bohaterstwo na zawsze zapisało się na kartach polskiej historii, w różnych jej okresach. Pamiętamy o Józefie Piłsudskim, Romanie Dmowskim, Gen. Józefie Hallerze, Premierze Ignacym Paderewskim, bohaterach I i II wojny światowej, żołnierzach Armii Krajowej, uczestnikach Powstania Warszawskiego z 1944 roku, Polakach, którzy zginęli w niemieckich obozach koncentracyjnych, w sowieckich obozach pracy, na Syberii, rozstrzelani w Katyniu. Pamiętamy także o ofiarach okresu komunizmu, o bł. Ks. Jerzym Popiełuszko i wielu, wielu innych, którzy utracili życie wierni swoim ideałom, dla których dewiza: BÓG-HONOR-OJCZYŻNA nie była pustosłowiem.

To właśnie dzięki tym ludziom żyjemy dziś w wolnej Polsce i nie musimy ryzykować życiem. To właśnie tym ludziom zobowiązani jesteśmy spłacić dług wdzięczności i w duchu miłości do Ojczyzny, szanować jej historię i tradycję, pielęgnować język i kulturę, brać czynny udział w życiu społecznym i politycznym, a także zmieniać ją na lepsze. Ojczyzna to nasz zbiorowy obowiązek i

to właśnie od nas, w tym momencie dziejów zależy, jakie dziedzictwo przekażemy młodszym pokoleniom. Rozbudzanie postaw patriotycznych, czyli tej szczególnej wrażliwości na dobro Ojczyzny jest procesem, którego dobre owoce zbierać będziemy na przestrzeni kolejnych dziesięcioleci, bo tak jak pisał nasz Wielki Rodak - Patriota - Jan Paweł II:

Potrzeba nieustannej odnowy umysłów i serc, aby przepelniała je miłość i sprawiedliwość, uczciwość i ofiarność, szacunek dla innych i troska o dobro wspólne, szczególnie o to dobro, jakim jest wolna Ojczyzna.

Jeżeli więc pragniemy wolnej i silnej Polski dla nas, a także dla naszych dzieci i wnuków, musimy nieustannie nad tym naszym wspólnym dziedzictwem pracować.